

Oplæg til julegudstjeneste for skolens overbygningselever: SKAM og fællesskaber

Vi lever i en usikker tid – usikker på verden: Trump, krig i Syrien, flygtningekrise, terror, klimaforandringer.

Usikker på os selv: Er jeg god nok, pæn nok, dygtig nok, slank nok? Opnår jeg det, jeg gerne vil med mit liv? Hvad vil jeg egentlig med mit liv? Og måske synes vi, vi burde være anderledes, pænere, klogere, stærkere, dygtigere, tyndere, få bedre karakterer, score flere mål osv.?

Ser I SKAM? Den norske tv-serie om en gruppe unge mennesker. SKAM fortæller om alt den skam, man kan bære rundt på som ung i dag: Skam over dårlige karakterer eller dårlige karaktertræk som Eva, skam over sin sårbarhed, sin usikkerhed som Isak, skam over ikke at være med - at skulle være alene og føle sig ensom, skam over ikke at kunne præstere nok i virkelighedens verden eller præsentere sig godt nok i den virtuelle verden eller skam over ikke at være god nok generelt.

Én ting vi kan tage med os fra julens budskab: Du er ikke alene med dig selv og dine tanker og frygt og usikkerhed og skam. Gud vil være sammen med os på *vores* betingelser. Han vil ikke lave os om, vi skal ikke blive som ham, vi skal ikke blive umenneskeligt perfekte. Julenat blev han i stedet som os: Sårbar, usikker og menneskelig. Intet menneske er perfekt. Ingen mennesker *skal* være perfekte. Vi skal være mennesker – menneskelige.

SKAM viser også, at når vi bærer rundt på skam og usikkerhed, har vi brug for at opleve, at vi bæres - bæres af venner, bæres af noget der er større end os selv, bæres af et håb om, at der er lys i mørket, bæres af et håb om, at sorg kan vendes til glæde, bæres af håbet om, at "dejlig er jorden."

Vis dette klip fra SKAM (fra 16. min.): <https://tv.nrk.no/serie/skam/MSUB19121016/sesong-1/episode-10>

Lagde I mærke til, hvordan salmen overdøvede al verdens larm, og hvordan tiden nærmest stod stille? Der var ikke meget perfektion over det, og alligevel var det fyldt med fællesskab, varme, kærlighed, omsorg og humor. Vi kan godt spejle os i, at vi også har brug for nogen, der vil være sammen med os, når vores eget liv kokser og vi "blacker-out". Vi har brug for fællesskaber. Nogen, der vil bære os og være sammen med os, også når vi er allermest grimme og allermest sårbare, har allermest kærestesorg og får en karakter, vi ikke er så stolt af. Det vil Gud. For julenat steg han ned fra sin himmel – måske var han ensom deroppe? Han ville være i et fællesskab med os. Der var heller ikke meget perfektion over den fødsel og de omstændigheder. Men det var fint, som det var. Og det var som om, al verdens larm forstummede den nat, og der kun hørtes englesang. For "Dejlig er jorden", selv om det ikke altid føles sådan.